

176)Vasile, multevlaviosul episcop al Seleuciei din Isauria, a spus: Eu am spus următoarele: „S-a făcut cunoscut în două firi după unire, în dumnezeire desăvârșită și omenire desăvârșită. Căci pe una o avea de la Tatăl mai înainte de toții vecii, iar pe cealaltă a căpătat-o după trup de la mama Lui, fire pe care El însuși a unit-o cu Sine după ipostas, iar Fiul lui Dumnezeu a fost numit Fiul Omului”. După ce a fost citită această declarație, cineva - însă nu știu cine (căci neliniștea pricinuită de aceste întâmplări mi-a încețoșat atât vederea sufletului cât și cea a trupului), s-a aruncat în mijloc și a început să spună că această declarație a adus Bisericii tulburare. Apoi s-au ridicat și restul, toți Egiptenii și monahii care îl urmau pe Barsumas și întreaga mulțime și au început să spună: „Tăiați-l în două pe tot cel ce proclamă două firi! Cel ce proclamă două firi e nestorian!” Apoi, iarăși s-a citit declarația mea, după cea potrivnică și plină de impietate a lui Eutihie. Fiindcă atunci când a fost întrebat de multiubitul episcop Eusebiu dacă proclamă două firi în Hristos, el a răspuns că știe că Hristos a fost din două firi înainte de unire, însă după unire [a avut] numai una; atunci eu, după cum mi-am amintit acum, odată cu citirea minutelor, am spus: „Dacă nu spui că după unire cele două firi sunt inseparabile și neamestecate, atunci proclami confuzie și amestecare”. După citirea declarației s-au produs asemenea zgomote pricinuite de ei, încât tuturor ni s-au tulburat sufletele, și în special nouă, care eram judecați și cărora ni s-a poruncit să așteptăm hotărârea sinodului. Fiind cuprins de confuzie am spus că nu îmi aduc aminte să fi folosit aceste cuvinte, însă știu că am spus că dacă proclami cu nepăsare o fire după întrupare, proclami și confuzie și amestecare; însă dacă adaugi „[fire] întrupată și înomenită” și percepi întruparea și înomenirea asemenea Fericitului Chiril, mărturisești aceleași lucruri ca și noi. Căci e limpede că una e dumnezeirea Lui de la Tatăl, iar alta e omenirea de la mama Lui. Iar cine m-a condamnat înainte, a acceptat mai târziu spusele mele.

177)Preaștrălucii dregători și preaînaltul Senat au spus: După ce ai expus o învățătură atât de ortodoxă, de ce ai semnat pentru caterisirea lui Flavian, cel de sfântă pomenire?

178)Vasile, multevlaviosul episcop al Seleuciei din Isauria, a spus: Din moment ce am fost adus la judecată de o sută douăzeci sau treizeci de episcopi, eram nevoit să mă supun deciziilor lor.

179)Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Acum se împlinește ceea ce s-a scris: *„Din cuvintele tale vei fi găsit drept și din cuvintele tale vei fi osândit”*. Din rușine față de oameni ai întrecut limita cuviinței și ai nesocotit credința? Nu ai auzit [versetul]: *„Nu te rușina de căderea ta”*?

180)Vasile, multevlaviosul episcop al Seleuciei din Isauria, a spus: Dacă m-aș fi aflat în fața conducătorilor, aș fi mărturisit; căci în Constantinopol mi-am demonstrat libertatea în cuvânt; cel ce e judecat de tatăl lui nu se folosește de drepturi sale. Să fie dat morții copilul care aduce îndreptățiri înaintea tatălui său!

181)Multevlavioșii episcopi ai Răsăritului și cei dimpreună cu ei au strigat: Cu toții am păcătuit, cu toții cerem iertare.

182)Preastrălucirii dregători și preaînaltul Senat au spus: Și totuși, voi ne-ați informat mai devreme că ați semnat pe o foaie goală pentru caterisirea lui Flavian cel de pomenire sfântă după ce ați fost siliți prin forță și constrângere.

183)Multevlavioșii episcopi ai Răsăritului și cei dimpreună cu ei au strigat: Cu toții am păcătuit, cu toții cerem iertare.

184)Talasie, Eustatie și Eusebiu, multevlavioșii episcopi, au spus: Cu toții am păcătuit, cu toții cerem iertare.

Veronician, magistrul și secretarul consacrat al dumnezeiescului Consistoriu, a citit din același document:

185)*Dar în timp ce continuam eu să trăiesc după această credință și stăruiam în rugăciuni, am îndurat acuzația plănuită de Eusebiu, episcopul Dorileului, care a trimis o plângere împotriva mea multevlaviosului episcop Flavian și celor care rămăseseră atunci din diverse motive în cetatea imperială, cu obraznicie numindu-mă între ei un eretic, cu toate că nu a introdus în plângerea lui nicio dovadă de erezie. A procedat astfel pentru ca, în timpul procesului de examinare, să cad în vreo greșeală rostită din pricina tulburării și să formulez o noțiune străină, precum ar fi fost posibil să se întâmple. Deci datorită acestei acuzații scrise, multevlaviosul episcop menționat înainte m-a chemat să mă prezint pentru a răspunde acuzatorului, căci era adesea în preajma lui și erau aproape inseparabili, și s-a gândit că nu voi veni, deoarece eu obișnuiesc să rămân întotdeauna în mănăstire, și că mă va caterisi pe motivul absenței mele. După aceea, când am ajuns de la mănăstire în cetatea imperială, am aflat de la minunatul silențiar Magnus, pe care preacucernicul și binecredinciosul nostru împărat l-a încredințat cu datoria de a împiedica primejdia ce-mi amenința siguranța, că prezența mea ar fi inutilă din moment ce am fost caterisit deja înainte de examinare, după cum arată mărturia minunatului silențiar. Dar când am obținut procesul pentru apărarea mea, el nici nu a încuviințat să primească mărturisirea pentru dumnezeire și expunerea întocmite și semnate de mine, conform Crezului formulat de către Sfinții Părinți la Niceea și confirmat de către sinodul întrunit înainte la Efes, și nici nu a îngăduit să fie citite. Tribunalul s-a umplut de tumult și de tulburare, mulți dintre ei năpustindu-se asupra mea din toate părțile și tulburându-mă cu strigătele lor, după cum arată declarațiile scrise ale judecătorilor în legătură cu această întâmplare. Când mi-a fost ordonat să îmi clarific mărturisirea de credință iar eu am spus că cugetarea mea este asemenea definiției celor trei sute optsprezece Sfinți Părinți și a confirmării Sfântului Sinod de la Efes, mi-a pretins să adaug și altceva, un lucru contrar expunerilor anterioare de la Niceea și Efes. Iar eu, temându-mă să nu încalc hotărârea luată de Sfântul Sinod adunat aici recent și hotărârile*

privitoare la Crez luate de Sfinții Părinți la Niceea, după voia lui Dumnezeu, am cerut să se facă cunoscut cazul meu sfântului vostru sinod, fiind pregătit să respect judecățile voastre. Iar în timp ce spuneam acestea, dintr-o dată a decis să se înceapă citirea condamnării scrise împotriva mea cu mult timp în urmă. Apoi, câteva declarații, atât ale mele cât și ale altora, au fost alterate în minute, mai ales partea în care eu mărturiseam că cugetarea mea este în conformitate cu cea a Sfinților Părinți adunați la Niceea și Efes, după cum arată însemnările făcute după aceea, conform cererii mele și a îndemnului preacucernicului și iubitorului de Hristos Împărat al nostru. Însă multevlaviosul episcop Flavian nu a întocmit niciun răspuns la apelul meu către Preasfinția Voastră, și nu s-a rușinat de părul meu cărunt, ca unul ce am îmbătrânit în luptele împotriva ereticilor și în mărturisirea cu credincioșie. Ci ca unul ce deține autoritate deplină pentru a acționa de unul singur în problemele credinței și fără să încredințeze Sfinției Voastre niciun drept asupra unei astfel de judecăți, m-a condamnat și m-a alungat din Biserică, după cum a crezut de cuviință, și mi-a răpit preoția, precum a socotit. De asemenea, m-a împiedicat de la împărtășirea în dumnezeieștile Taine, m-a oprit de la conducerea mănăstirii, contrar oricărei rânduieli, și m-a dat pe mâna mulțimii ce se adunaseră în acest scop, în piața publică și în reședința episcopală, pentru a mă omorî ca pe un eretic, un blasfemator și maniheu, însă m-a scăpat Pronia lui Dumnezeu în acea zi și m-a păstrat pentru Sfinția Voastră. Iar după apelul meu, în diferite case de rugăciune și în biserici închinare sfinților, a pregătit să se citească și decizia în legătură cu mine și m-a anatemizat, făcându-i pe cei ce se întâlneau și discuta cu mine nepărtași dumnezeieștii comuniuni, fără să aștepte judecata Sfinției Voastre, și a silit mănăstirile să semneze hotărârea luată împotriva mea, cu toate că acest lucru nu a fost niciodată modul de a acționa nici măcar împotriva ereticilor, precum cunoaște și dragostea voastră. A trimis documentele și în Răsărit și în multe alte regiuni pentru ca și alți episcopi multiubiți de Dumnezeu și monahi - care nu au făcut parte din judecătoria acestui caz - să semneze, deși firește, mai degrabă ar fi trebuit înainte de toate să le trimită arhierilor, la care apelasem. Abia scăpând atunci, v-am adus la cunoștință dragostei voastre cele întâmplare printr-o plângere, și i-am cerut preacucernicului și multcredinciosului Împărat, să vă rânduiască pe voi judecători ai acestui caz, scârbiți fiind de toată nedreptatea și complotarea; implor acum Sfinția Voastră, să considerați această acuzație falsă și acest vicleșug plănuit împotriva mea, tulburarea provocată preasfintelor biserici de pretutindeni din pricina acestora, și disputa apărută printre mulți. Rog înțelepciunea voastră, cea iubitoare de Hristos, să-i supuneți pe cei responsabili de acestea îndemnurilor eclesiastice și să retezați întreaga rădăcină a blasfemiei și nelegiuirii. Căci eu de la început am cerut ajutorul Preafericirii Voastre, și iarăși mărturisesc în fața lui Iisus Hristos, „Cel ce în fața lui Ponțiu Pilat a mărturisit mărturisirea cea bună”, că gândirea, cugetul și înțelegerea mea se află în acord cu credința dată nouă de către Sfinții Părinți la Niceea, pe care au confirmat-o și Sfinții Părinți în cel de-al doilea sinod de la Efes, iar dacă cineva are vreo părere contrară acestei credințe, pe acesta îl anatemizez, conform hotărârii lor.

Arhimandritul Eutihie, cred precum am scris mai sus, am semnat și am predat plângerea cu mâna mea.

186)Flavian, episcopul Constantinopolului, a spus: Eusebiu a fost acuzatorul lui; ordonați-i să se prezinte.

187)În timpul citirii, Eusebiu, multevlaviosul episcop al Dorileului, a spus: Eutihie, cel acuzat de mine, a predat plângerea în sfântul sinod și a precizat că eu sunt acuzatorul lui. Deci din moment ce Flavian cel de pomenire sfântă, în calitate de judecător, mi-a cerut mie, acuzatorul, să mă prezint, iar buna rânduială și canoanele cereau acest lucru, în ce fel am fost împiedicat să mă prezint? Rog să se cerceteze aceasta.

188)Preastrăluciții dregători și preaînaltul Senat au spus: După ce Flavian cel de pomenire sfântă a cerut să se prezinte Eusebiu, acuzatorul lui Eutihie, de ce nu ați ordonat voi, cărora v-a fost dată puterea de a judeca, să se săvârșească acest lucru potrivit canoanelor?

189)Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Cer să se citească mărturia lui Elpidie. Căci nu aș fi putut să împiedic acest lucru, dacă Elpidie nu ar fi adus ordonanța care confirma faptul că Împăratul a poruncit să nu se prezinte.

190)Iuvenalie, multevlaviosul episcop al Ierusalimului, a spus: Preastimatul comite Elpidie a fost cel care nu i-a îngăduit să se prezinte.

191)Talasie, multevlaviosul episcop al Cezareei din Capadocia, a spus: Eu nu am fost responsabil de aceasta.

192)Preastrăluciții dregători și preaînaltul Senat au spus: Când credința este cercetată, aceasta nu este o justificare.

193)Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Voi mă învinuiți acum că aș fi încălcat canoanele fiindcă l-am ascultat pe Elpidie, dar acum ce canoane se respectă, din moment ce a intrat Teodoreț?

194)Preastrăluciții dregători și preaînaltul Senat au spus: Episcopul Teodoreț s-a prezentat în calitate de acuzator, după cum l-ați și auzit.

195)Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Atunci de ce e așezat în locul de episcop?

196)Preastrăluciții dregători și preaînaltul Senat au spus: Atât episcopul Eusebiu cât și episcopul Teodoreț sunt așezați în locul de acuzator, precum și voi sunteți așezați în rândul celor acuzați. Așadar, să se citească restul [minutelor].

Constantin, secretarul consacrat al dumnezeiescului Consistoriu, a citit din același document:

197)Elpidie, preastimatul comite, a spus: Preastrălucitul Împărat, împlinind prima dată el însuși rânduiala legilor, fiind și întemeietorul și păzitorul lor, i-a ordonat pe cei ce au fost înainte judecători să se așeze în rândul celor judecați și să nu aibă încă prilejul unei expuneri, până ce nu le-ați acordat libertatea de cuvânt. Către cele spuse de multiubitul Arhiepiscop Flavian, spun următorul lucru: Acuzatorul și-a prezentat acuzația și a câștigat [cazul], precum socotește, iar după aceea judecătorul a transferat judecata celui ce acuzase către sine, așa cum e rânduiala și în cazul legilor civile. Așadar, acum v-ați adunat voi pentru a-i judeca pe cei ce au judecat înainte, și nu să primiți rolul de acuzator și să se provoace iarăși tulburare. De aceea, ordonați, dacă vă este pe plac, să se citească în ordine toată continuarea celor petrecute în legătură cu subiectul nostru, după cum socotiți de cuviință.

198)Dioscor, episcopul Alexandriei, a spus: Preastimatul comite Elpidie a vorbit precum se cuvine. Prin urmare, fiindcă s-a predat și s-a citit plângerea, să se citească și cele petrecute în cetatea imperială în legătură cu această problemă ridicată. Să spună și multiubiții episcopi prezenți dacă le convine aceasta.

199)Iuvenalie, episcopul Ierusalimului, a spus: Este potrivită afirmația Sfinției Tale, prin urmare se cuvine să se citească însemnările.

200)Ștefan, episcopul Efesului, a spus: Fiindcă dreaptă este declarația multiubitului de Dumnezeu și Preasfințitul nostru părinte și Arhiepiscop Dioscor, să se săvârșească [citirea].

201)Chir, episcopul Afrodisiadei, a spus: Dreaptă și potrivită este declarația multiubitului și Preasfințitului Arhiepiscop Dioscor în legătură cu citirea celor petrecute în cetatea imperială, privind subiectul nostru.

202)Talasie, episcopul Cezareei din Capadocia, a spus: Se cuvine îndeplinirea propunerii dragostei tale. Așadar, să se aducă înaintea acestui sfânt sinod documentele ce trebuie citite.

203)Eusebiu, episcopul Anghirei, a spus: Asemenea cucernicilor părinți, și eu socotesc că se cuvine citirea însemnărilor.

204)Diogen, episcopul Cizicului, a spus: Și eu sunt de acord, asemenea celorlalți cucernici părinți, cu citirea celor petrecute în cetatea imperială.

205)Florențiu, episcopul Lidiei, a spus: Sunt de acord cu propunerea unei cercetări atente a minutelor.

206)Teodor, episcopul Tarsului, a spus: Conform hotărârii Preasfințiților Arhiepiscopi, este drept să se citească cele petrecute în cetatea imperială.

207)Ioan, episcopul Sevastiei, a spus: Potrivit judecății Preasfințiților și multiubiților de Dumnezeu episcopi, este necesară citirea însemnărilor celor petrecute în cetatea imperială.

208)*Roman, episcopul Mirei, a spus: Consider că este drept să se citească însemnările celor petrecute în cetatea imperială, precum au declarat și preasfințiții părinți.*

209)*Nunehie, episcopul Laodiceei din Trimitaria, a spus: Conform declarației părinților multiubiți de Dumnezeu, consider și eu că este potrivit să se săvârșească citirea celor petrecute.*

210)*Marian, episcopul Sinadei, a spus: Așa cum au declarat preasfințiții părinți, să se citească actul minutelor din cetatea binecuvântată, privitor la Eutihie.*

211)*Eustatie, episcopul Beirutului, a spus: Este necesară citirea minutelor, pentru informarea celor ce nu au fost prezenți.*

212)*Chintil, episcopul Heracleei, reprezentându-l pe Anastasie, multiubitul de Dumnezeu episcop al cetății Tesalonic, a spus: Este potrivită citirea către sfântul sinod a celor petrecute în renumita cetate Constantinopol, pentru o cunoaștere mai desăvârșită a subiectului în cauză.*

213)*Attic, episcopul Nicopolei din Epirul Vechi, a spus: Dreaptă fiind declarația Preasfințitului nostru Arhiepiscop Dioscor, să se îndeplinească aceasta și să se citească minutele întregului preasfânt sinod, pentru o cunoaștere mai precisă a problemelor cercetate.*

214)*Sozon, episcopul din Filipi al Macedoniei, a spus: Este necesară citirea celor petrecute în Constantinopol în legătură cu acest subiect; căci astfel vom cunoaște în detaliu problemele ridicate acolo.*

215)*Uranie, episcopul Imeriei din eparhia Osroena, fiind interpretat de Eulogiu, preot al Edessei, a spus: Preasfințitul și multiubitul de Dumnezeu Arhiepiscop Dioscor a propus în mod adecvat citirea celor petrecute anterior în binecuvântata cetate Constantinopol cu privire la subiectul de față.*

216)*Sfântul sinod a spus: Cu toții dorim citirea celor petrecute. Să se citească acestea.*

217)*Dioscor, episcopul Alexandriei, a spus: Să spună și multiubitul de Dumnezeu episcop Iulius, care îl reprezintă pe Leon, Preasfințitul Episcop al bisericii din Roma, dacă este de acord cu sfântul sinod și dacă dorește el însuși citirea celor petrecute în Constantinopol, în legătură cu subiectul nostru.*

218)*Iulius, episcopul, reprezentându-l pe Leon, Preasfințitul Episcop al bisericii din Roma, fiind interpretat de Florențiu, episcopul Lidiei, a spus: Ne dorim citirea documentelor, cu condiția ca prima dată să se citească scrisoarea trimisă de Papă.*

219)*Ilarie, diacon al bisericii din Roma, fiind interpretat de Florențiu, episcopul Lidiei, a spus: Pentru că chiar Preasfințitul Episcop al Romei, după ce i-au fost citite aceste minute, pe care căutați și voi acum să le citiți, a trimis [ce a trimis].*

220) *Eutihie, arhimandritul, a spus: Am ajuns să îi suspectez pe bărbații multiubiți de Dumnezeu care au fost trimiși să îl reprezinte în sfântul vostru sinod pe Leon, Preasfințitul și multiubit de Dumnezeu Arhiepiscop al Romei. Căci au fost aduși înaintea multiubitului episcop Flavian, s-au adunat și au luat masa împreună cu el și acesta i-a socotit pe ei vrednici de toată cinstirea. De aceea, rog Preasfinția Voastră, dacă săvârșesc aceștia vreo nedreptate împotriva mea, să nu-mi aduceți mie aceasta drept o judecată preliminară.*

221) *Dioscor, multevlaviosul episcop al Alexandriei, a spus: Este mai potrivit și mai înțelept să se citească mai întâi cele petrecute cu privire la subiectul nostru, iar pe urmă și scrisoarea multiubitului de Dumnezeu episcop al Romei. Prin urmare, potrivit socotinței sfântului sinod, să se citească cele petrecute.*

222) *Ioan, preotul și prim-notarul, a spus: Marele și sfântul vostru sinod a ordonat citirea celor petrecute în cetatea imperială Constantinopol în legătură cu subiectul de față. Așadar, din moment ce Flavian, multiubitul episcop al bisericii din Constantinopol le-a adus pe acestea, iar multiubitul de Dumnezeu arhimandrit Eutihie a predat și el copii, le voi citi, precum ați ordonat.*